

KDYŽ "UJĀ•Ā½DĀ• AUTOBUS"

Neděle, 01 března 2009

Dobrý den paní Danielo, vím, říká se "nikdy neříkej nikdy". Vaše stránky mi moc pomohly v listopadu loňského roku, kdy jsem manželka na manželovu nevěru. Nutno podotknout, že nejsme žádní ušáci - má je 45 a manželovi 48 - a tato nevěra byla určitě první v našem 21let trvajícím bezvadným manželství.

Bohužel, na mého muže dolehla tzv. krize středního věku a on má nyní pocit, že si nic neudělal, je zbytečný a že to nevěrou. První byla kolegyně z bývalé práce, kde prý nebyl sex, ale jenom povídání. Po mém "lehkém" zhroucení (-10kg), to ukončil s tím, že nikdy více. Vydržel to ani ne měsíc - během kterého fungovalo bez problémů (s mým sebezapřením i sex) a nyní se přiznal k další nevěře, teď už i se sexem. Pro má je to nevěra nějak horší. Nemůžu se smířit s tím, že se ráno objímal se mnou a za čtyři hodiny se vyspal s jinou. Neustále mi tvrdí, že tato není láska, že miluje jenom má, apod. Hned po přiznání druhé nevěry jsem se chtěla rozvést, ale je tady těch 21 společných let. Děti, vzpomínky, zážitky... (K té druhé nevěře se mi přiznal včera a já jsem teď ješitě požádala tak trochu mimo.) V současné době necím vůbec nic, spíš; ponížení, nenávisť, ubohost.

Odpustila jsem mu snad tu první chybu moc rychle? Neměla jsem ho vyhodit hned? Udělá to znovu? Jak poznám, že mu mám věřit?

Vím, že teď co přibývá je velmi mnoho na vašich stránkách a tak mi prosím, taky zkuste poradit. Odejít nechce, přisahá mi, že to bylo naposledy (to ale říkal před tím taky), rozvod nechce. Poradíte mi??

Děkuji, Hanka

ODPOVĚŽ:

Milá Hanko,

když se vmyslím do toho tvého, tak ho na jednu stranu chápu: Udělal si poklidně, vychovali a do světa vyvedli jste "svá ptáčka", a teď najednou je uprostřed víru - věde o tom, že padesátka není žádný věk, že přestala ta doba, kdy se muž musí vzchopit a rozjet znovu - jen se podívejme, jak vědechny masíruje bulvár. Který "celebrifák" kolem padesátky si nepořídí pár milenek a připadne i nějakého toho nového potomka, není IN. Chodí na squash, jezdí se na "extra party", požádají se neřádně setkání - a věde jsou i úživní a k volnému používání krásné mladé ženy. Neříkám, že tvůj manžel je přestala to samé, ale stoprocentně ve svém okolí u "vzor" má. Věde je nějaký ten aramantní starší, ale velice udržovaný muž, který dává na frak mnoha minimálně o dvacet let mladším. Řeším ovšem jeho nevěru nechci nijak omlouvat!!! Jen - jak říká jsem se snažila pochopit jeho důvody. Absolutně taky chápu tvůj odpor k tomu, milovat se s někým, kdo se před chvílí miloval s jinou. Hladil ji, říkal jí všechna ty samé hezké věci, snažil se... Ano, v tom připadá bych s ním osobně tak měla bych pocit, že si čistím zuby kartáčkem někoho jiného :-)). Ale co teď? Prosím tě, už se netrap - alespoň Tvoje slzy, trápení, hubnutí, výčitky - to věde je na draka, on je vůči tomu absolutně imunní. Ano, je to zlé, ale je to tak, protože jinak by to přeci nedělal. Stejně tak si musí přiznat, že teď ho podstatně víc vábí kdekterá jiná, ale vůbec tím, že bys nebyla hezká, upravená atd. A nepřivolá; ho tím, že si nechá udělat jiný úes, koupí; jinou podprsenku, sukni, středě... Protože to bude; stále jen ty, furt ta, kterou zná hladce obrace už těch jedenadvacet let. Také nevyzvídej detaily, i kdyby tě to bůhvíjak trápilo, zajímalo - nevyptávej se, nechť podrobnosti, neponičuj se. Neplá; před ním, nevyá;tej. Určitě ses už přestala; dala, že tohle vědechno je nezabere. Tak proč? A je; jedno: neříkej to nikde - ani v práci, ani kamarádkám, a pokud možno ani po přibuzenstvu. A jak se chovat k němu? Jako ke spolubydlícímu. To znamená, že bych přestala pro něj prát, věde, u

jeho vĚci. Ā½ij s nĚm, ale ne jako manĀ¾elka, ale jako zcela samostatnĚ Ālen domĀcnosti. Starej se jen o sebe. V Ā¾ĀdnĚm pĀ™ĭpadĚ se nenech vyprovokovat k nĚjakĚm zbyteĀnĚm hĀdkĀm! Jen se rozĀlĭš, bude tĀ bolet hlava, nebudeš moct spĀt, bude ti mizernĀ - a veškerĚ vĚsledek nula od nuly pojde. Tak nic takovĚho. Tĭm, Ā¾e bys dĀlala jen scĚny, byla stĀle zhroucenĀ a uplakanĀ, bys nic nezvlĀdla. Musĭš mu dĀt svĚm jednĀnĭm (ne slovy, ale prĀvĀ Āiny) jednoznaĀnĀ najevo, o co by pĀ™išel. Neboj, i on si velice dobĀ™e uvĀdomĭ, co to dlouhĚ souĀžitĭ, ktĀ mĀte za sebou, pro oba znamenĀ. BuĀ co moĀ¾nĀ v klidu. Ale nedoprošuj se. TeĀ zatĭm nic jinĚho dĀlat nemĀeš. TakĀe se vĀnuj sama sobĀ, dĀtem.NaplĀ si Āas nĀĀĭm, co tĀ bude zajĭmat. A - mĀĀeš duchu nĚjakĚ ten termĭn, jak asi dlouhou dobu mu na "vystĀ™ĭzlivĀnĭ" dĀš... RozhodnĀ se ještĀ ozvi, ano? d@niela